

Část třetí (dokončení) – 8. 5. odchod německého vojska / Rudá armáda v Rozdělově od 11. 5.

Opustili Traumatizující příběh, který se odehrál před rozdělovským kostelem, pohnul jistě i se zdánlivým klidem rozdělovského faráře. A znovu se objevovaly zneklidňující poplašné zprávy, že se Němci znovu zmocnili Slaného, že se z různých stran na Kladno blíží tanky. Zvláštní doba, na jedné straně v duších Rozdělováků stále rezonovala tragická událost, měli před očima oběti polední přestřelky, na straně druhé již organizovali slavnostní průvod s hudbou, aby mohla být přivítána přicházející svoboda...

Varování z okolí Kladna přimělo velení „rozdělovské domobrany“ posílit hlídky na příjezdových komunikacích, zahájit intenzivní bojovou přípravu, třeba i výcvik „vrhačů pancéřových pěstí“. Za pomoci žen i dětí se rychle ze stromů a dlažebních kostek stavěly barikády. Na silnici k Velké Dobré pro tento účel pokáceli alej vzrostlých topolů, která ji po léta krásnila, a nyní jejich mohutné kmeny měly Rozdělov chránit před nepřítelem. Také u rozdělovského fotbalového hřiště porazili borovice a vybudovali zde mohutnou barikádu. Naštěstí však již těchto opatření nebylo zapotřebí.

V úterý 8. května 1945 opustila po své kapitulaci německá armáda i kladenská kasárna, k ní se připojili také někteří němečtí občané, kteří na Kladně žili. A jak poznamenal kronikář ... báli se tu zůstat, a to jistě právem, neboť našlo by se mnoho těch, kterým bylo ublíženo a kteří by chtěli stejným způsobem odplatit. Němečtí vojáci odcházeli v plné zbroji a mezi nimi i zmínění němečtí civilisté, kteří před sebou tlačili třeba kočárek, na kterém odváželi něco ze svého majetku. S armádou muselo rovněž jít několik občanů z obce jako rukojmí. Po odchodu německé armády se však i na Kladně vyrojila náhle celá řada „hrdinů“, kteří měli zájem oplácet Němcům stejným způsobem. Ti, kteří zůstali, byli shromažďováni do sběrného tábora na hřišti Sparty Kladno a na kladenském sletišti, odkud měli být odsunuti. A tam Kladeňáci spáchali mnoho nelidského, přičemž na těchto ohavnostech se podíleli zejména občané z Kročehlav, kde právě bydlelo nejvíce Němců.

V Rozdělově se zatím konečně zformovala vojenská milice, která k 8. květnu čítala již na 393 vojáků, poddůstojníků a 8 důstojníků. Tento bojový útvar byl rozdělen na čtyři čety a jeho velitelem se stal Václav Holna; vojenská jednotka držela až do 14. května pohotovost a byla ubytována v rozdělovské škole, kde sídlilo také její velitelství. Ve středu 9. května k večeru nastoupila na školním nádvoří a odpochovala na rozdělovskou náves, kde zazněly slavnostní projevy a hrála hudba. Na 150 členů vojenské milice odjelo 10. května na Tanvaldsko, kde situace nebyla ještě zcela bezpečná.

Větší oddíl Rudé armády dorazil do Rozdělova až večer 11. května, s nimi čtyři generálové a vyšší důstojníci. Ve vile řídicího učitele Duška se ubytoval generál Upman se svým nejbližším velením. Jednotka Rudé armády opustila Rozdělov 14. června, přičemž po celý měsíc probíhaly v Rozdělově společné akce, taneční zábavy, besedy, vojáci byli ubytováni po rodinách, ale stravovali se ve škole.

A jaký byl krvavý účet Rozdělova během války? František Záleský v kronice sepsal jména těch, kteří v době okupace položili svůj život. Jsou to Antonín Fousek, Jaroslav Kejř, Emil Zahrádka, Antonín Rybář, Václav Rybář, Jan Vajt, Josef Freml, Antonín Rendla, František Hamouz, Stanislav Holzman, Sláva Strnad, Marie Strnadová, František Kosík, Petr Podrázský, František Vašíček, Ludvík Kuna, František Černoorský. Dále zaznamenal jména umučených Židů – Edita Čekovská, Emil Frankl, Klára Franklová, Rudolf Kohn, Kamila Kohnová, Hugo Kohn, Mořic Müller a Hermína Müllerová. Z porovnání pamětní desky na pomníku u školy, na které byl ne zcela citlivě „doplňen“ početnější seznam obětí války 1914–1918, a kroniky vyplývají jisté rozdíly a některá jména chybí. Jistě došlo při pořízení pomníku k některým upřesněním. I židovských jmen je na pomníku méně, důvodem asi bylo, že bydlště židovských obětí nebylo původně v Rozdělově; rozdělovský kronikář mohl mít k uvedení jejich památky nějaký důvod. Když se podíváme na mapu obce, je jasné, že většina ulic ve starší zástavbě nese jména obětí II.

Květnové dny roku 1945 v Rozdělově (III.)

Napsal uživatel Administrator

Čtvrtek, 07 Květen 2020 14:25 - Aktualizováno Čtvrtek, 07 Květen 2020 15:49

světové války.

Květnové dny 1945 byly v Rozdělově nakonec skutečně radostné. Svoboda však přišla nakrátko, a v ní latentně skrytá nesvoboda, která se tvrdě prosadila v roce 1948. Rozdělovský duchovní správce [P. Jaroslav Tománek](#) emigroval do USA, kde zemřel v roce 1994. Obrazová příloha [zde](#)